Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2016. gada 21. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2011/64/ES — 15. panta 1. punkts — Ražotāju un importētāju veikta maksimālo mazumtirdzniecības cenu brīva noteikšana tabakas izstrādājumiem — Valsts tiesiskais regulējums, kurā mazumtirgotājiem ir aizliegts šādus izstrādājumus pārdot par cenām, kas ir mazākas nekā zīmogmarkā norādītās — Brīva preču aprite — LESD 34. pants — Tirdzniecības nosacījumi — LESD 101. pants kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu

Lieta C-221/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa, Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 5. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 13. maijā, krimināprocesā pret

Etablissements Fr. Colruyt NV .

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents), tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 17. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Etablissements Fr. Colruyt NV* vārdā – *R. Verstraeten* un *H. De Bauw*, *advocaten*,

— Beļģijas valdības vārdā – sākotnēji *N. Zimmer*, kā arī *J. Van Holm* un *M. Jacobs*, vēlāk – *J. Van Holm* un *M. Jacobs*, pārstāves, kurām palīdz *A. Fromont*, *advocaat*,

— Francijas valdības vārdā – *G. de Bergues* un *D. Colas*, kā arī *J. Bousin* un *S. Ghiandoni*, pārstāvji,

— Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *A. Brigas Afonso*, kā arī *M. Rebelo*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *E. Manhaeve* un *H. van Vliet*, kā arī *F. Tomat*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 21. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2011. gada 21. jūnija Direktīvas 2011/64/ES par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (OV 2011, L 176, 24. lpp.) 15. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 20. un 21. pantu, LESD 34. panta, kā arī LESD 101. panta, lasot to kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, interpretāciju.

2 Šis lūgums ticis iesniegts kriminālprocesā, kas ir uzsākts pret *Établissements Fr. Colruyt NV* (turpmāk tekstā – "*Colruyt*") saistībā ar tās veiktu tabakas izstrādājumu tirdzniecību par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2011/64 preambulas 2., 3., 9. un 10. apsvērumā ir noteikts:

"(2) [Tabakas izstrādājumiem piemērojamajiem] Savienības tiesību aktiem nodokļu jomā ir jānodrošina iekšējā tirgus pareiza darbība un arī augsts veselības aizsardzības līmenis [..].

(3) Viens no Līguma par Eiropas Savienību mērķiem ir uzturēt ekonomikas savienību, kuras raksturīgās iezīmes ir līdzīgas valstu vietējā tirgus raksturīgajām iezīmēm, kur pastāv veselīga konkurence. Lai sasniegtu šo mērķi attiecībā uz tabakas izstrādājumiem, ir jāievēro priekšnoteikums, ka nodokļi, ko piemēro dalībvalstīs un kas ietekmē šīs nozares izstrādājumu patēriņu, netraucē konkurenci un nekavē šo izstrādājumu brīvu apriti Savienībā.

[..]

(9) Ciktāl tas attiecas uz akcīzes nodokļiem, struktūru saskaņošanas rezultātam ir jo īpaši jābūt tādam, ka nodokļa iekasēšanas sekas netraucē konkurenci starp dažādām tabakas izstrādājumu kategorijām, kas pieder pie tās pašas grupas, un ka tādējādi tiek atvērti dalībvalstu tirgi.

(10) Konkurences dēļ obligāti vajadzīga brīvi veidotu cenu sistēma visām tabakas izstrādājumu grupām."

4 Šīs direktīvas 1. pantā, kas ir atrodams 1. nodaļā "Priekšmets", ir paredzēts:

"Šajā direktīvā noteikti vispārēji principi, lai saskaņotu akcīzes nodokļa struktūru un likmes, ko dalībvalstis piemēro tabakas izstrādājumiem."

5 Minētās direktīvas 7. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

"Savienībā ražotām cigaretēm un cigaretēm, kuras importētas no trešām valstīm, uzliek *ad valorem* akcīzes nodokli, ko aprēķina pēc lielākās mazumtirdzniecības cenas, ieskaitot muitas nodokļus, un uzliek arī īpašo akcīzes nodokli, ko aprēķina vienai izstrādājuma vienībai."

6 Šīs pašas direktīvas 15. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Ražotāji vai attiecīgā gadījumā viņu pārstāvji vai pilnvaroti aģenti Savienībā un tabakas importētāji no trešām valstīm var brīvi noteikt augstākās mazumtirdzniecības cenas visiem saviem izstrādājumiem katrā dalībvalstī, kurā attiecīgos izstrādājumus paredzēts laist apgrozībā.

Šā punkta pirmā daļa tomēr nedrīkst traucēt ieviest valstu tiesību aktu sistēmas attiecībā uz cenu kontroli vai uzlikto cenu ievērošanu ar nosacījumu, ka šīs sistēmas ir saderīgas ar Savienības tiesību aktiem."

Beļģijas tiesības

7 1977. gada 24. janvāra *Wet betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten* (Likums par patērētāju veselības aizsardzību attiecībā uz pārtiku un citām precēm, *Belgisch Staatsblad*, 1977. gada 8. aprīlis, 4501. lpp.) redakcijas, kas piemērojama pamatlietas faktiem (turpmāk tekstā – "Veselības aizsardzības likums"), 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunktā ir paredzēts:

"Ir aizliegts reklamēt tabaku, izstrādājumus no tabakas un tamlīdzīgas preces (turpmāk tekstā – "tabakas izstrādājumi") vai veikt sponsorēšanu, izmantojot šādus produktus.

Jebkurš paziņojums vai darbība, kas ir tieši vai netieši vērsti uz pārdošanas veicināšanu, neatkarīgi no vietas, izmantotā paziņošanas vai tehnikas veida, ir uzskatāmi par reklāmu vai sponsorēšanu."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

8 *Colruyt* Beļģijā ir virkne lielveikalu, kas darbojas ar šo pašu nosaukumu.

9 Pēc *federale overheidsdienst van volksgezondheid* (Federālais Sabiedrības veselības aizsardzības dienests, Beļģija) veiktas izmeklēšanas *openbaar ministerie* (Prokuratūra, Beļģija) konstatēja, ka *Colruyt* savos lielveikalos ir veicis tabakas reklamēšanas darbības, kas ir aizliegtas ar Veselības aizsardzības likuma 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunktu. *Colruyt* esot pārdevis dažādus tabakas izstrādājumus:

— par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas;

— piešķirot atlaidi atkarībā no daudzuma, kas tika norādīts uz veikala plaukta etiķetes ar dzeltenu un sarkanu fonu;

— ar vispārēju 3 % atlaidi uz laiku visiem klientiem;

— ar vispārēju 3 % atlaidi īpašai personu kategorijai, proti, jauniešu kustību biedriem, izmantojot *kampkorting* (burtiski – "kempinga atlaide").

10 Ar *correctionele rechtbank te Brussel* (Briseles krimināltiesa, Beļģija) 2013. gada 10. maija spriedumu *Colruyt* par šīs tiesību normas pārkāpumu tika piespriests naudas sods EUR 270 000 apmērā.

11 *Colruyt* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa, Beļģija), apgalvojot it īpaši, ka aizliegums izmantot mazumtirdzniecības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz tabakas izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas, nav saderīgs ar Direktīvas 2011/64 15. panta 1. punktu, LESD 34. pantu un LESD 101. pantu kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu.

12 Šādos apstākļos *Hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas 2011/64 15. panta 1. punktam kopsakarā vai bez kopsakara ar Hartas 20. un 21. pantu ir pretrunā tāds valsts pasākums, kas mazumtirgotājiem liek ievērot minimālo cenu, aizliedzot piemērot tabakas izstrādājumiem cenu, kura ir zemāka par cenu, ko ražotājs/importētājs ir norādījis uz zīmogmarkas?

2) Vai LESD 34. pantam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas mazumtirgotājiem liek ievērot minimālo cenu, aizliedzot piemērot tabakas izstrādājumiem cenu, kura ir zemāka par cenu, ko ražotājs/importētājs ir norādījis uz zīmogmarkas?

3) Vai [LES] 4. panta 3. punktam kopsakarā ar LESD 101. pantu ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas mazumtirgotājiem liek ievērot minimālo cenu, aizliedzot piemērot tabakas izstrādājumiem cenu, kura ir zemāka par cenu, ko ražotājs/importētājs ir norādījis uz zīmogmarkas?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

13 Beļģijas valdība apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams, tāpēc ka, pirmkārt, Veselības aizsardzības likuma 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunktam neesot saistības ar pamatlietas priekšmetu, jo uz tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecības cenām Beļģijā attiecas citas Beļģijas tiesību normas. Otrkārt, tā apgalvo, ka Direktīvas 2011/64 interpretācijai šīs lietas izspriešanā nav nozīmes, jo minētā 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunkta mērķis neesot transponēt šo direktīvu Beļģijas tiesībās. Treškārt, tā uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu neatbilst Tiesas Reglamenta 94. pantā paredzētajiem nosacījumiem, jo tajā neesot iekļauta nedz pietiekama informācija par minētās lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, nedz iemesli, kuru dēļ iesniedzējtiesai ir radušās šaubas par Savienības tiesību normu interpretāciju. Arī Francijas valdība pauž šaubas par šā lūguma pieņemamību.

14 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Sommer Antriebs- und Funktechnik*, C-369/14, EU:C:2015:491, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

15 Runājot par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamības pirmo iemeslu, ir pietiekami vien atgādināt, ka LESD 267. pantā noteiktās procedūras ietvaros Tiesai nav jāvērtē valsts tiesību normu interpretācija vai jāspriež par to, vai valsts tiesas sniegtā interpretācija ir pareiza (spriedums, 2010. gada 7. oktobris, *dos Santos Palhota* u.c., C-515/08, EU:C:2010:589, 18. punkts).

16 Runājot par otro Beļģijas valdības izvirzīto nepieņemamības iemeslu, nav acīmredzams, ka situācija pamatlietā ir izslēgta no Direktīvas 2011/64 piemērošanas jomas vai vismaz ka Veselības aizsardzības likuma 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunkts nekādi nevar atņemt noteiktām šīs direktīvas normām lietderīgo iedarbību, un ka lūgtajai minētas direktīvas interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu. Turklāt šis iebildums attiecas uz pirmā prejudiciālā jautājuma būtību.

17 Runājot par trešo nepieņemamības iemeslu, ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa šajā gadījumā ir pietiekami precīzi izklāstījusi pamatlietas tiesiskos un faktiskos apstākļus, lai ļautu Tiesai sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem, kā arī Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām sniegt savus apsvērumus. Turklāt lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj saprast, ka iesniedzējtiesai ir šaubas par pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma saderīgumu ar Savienības tiesību normām, kuru interpretācija tiek lūgta, un ka gadījumā, ja šis tiesiskais regulējums ar minētajām normām nav saderīgs, pret *Colruyt* izvirzītās apsūdzības tiktu uzskatītas par nepamatotām.

18 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

19 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2011/64 15. panta 1. punkts, lasot to Hartas 20. un 21. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas.

20 Kā izriet no tās 1. panta, Direktīvas 2011/64 mērķis ir noteikt vispārējus principus, lai saskaņotu tā akcīzes nodokļa struktūru un likmes, ko dalībvalstis piemēro tabakas izstrādājumiem. Tātad šī direktīva ir daļa no Savienības nodokļu tiesību aktiem, kas ir piemērojami tabakas izstrādājumiem, un atbilstoši minētās direktīvas preambulas 2. apsvērumam tās mērķis tostarp ir nodrošināt iekšējā tirgus pareizu darbību.

21 Turklāt no Direktīvas 2011/64 preambulas 3. apsvēruma izriet, ka šā mērķa sasniegšanai tā ir vērsta uz to, lai nodrošinātu, ka nodokļi, ko piemēro dalībvalstīs un kas ietekmē tabakas izstrādājumu nozares produktu patēriņu, nekropļo konkurences nosacījumus un nekavē šo izstrādājumu brīvu apriti Savienībā. It īpaši šīs direktīvas preambulas 9. apsvērumā ir noteikts, ka akcīzes nodokļu struktūru saskaņošanas rezultātam ir it īpaši jābūt tādam, ka nodokļa uzlikšanas sekas nekropļo konkurenci starp dažādām tabakas izstrādājumu kategorijām, kas pieder pie tās pašas grupas, un ka tādējādi tiek atvērti dalībvalstu tirgi.

22 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Direktīvas 2011/64 mērķis ir nodrošināt iekšējā tirgus pareizu darbību attiecībā uz dalībvalstīs veikto akcīzes nodokļa piemērošanu tabakas izstrādājumu nozares produktiem.

23 Šīs direktīvas 15. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē, ņemot vērā šo mērķi. Tajā ir paredzēts, ka ražotāji vai attiecīgā gadījumā viņu pārstāvji vai pilnvaroti aģenti Savienībā un tabakas importētāji no trešajām valstīm var brīvi noteikt maksimālo mazumtirdzniecības cenu visiem saviem izstrādājumiem katrā dalībvalstī, kurā attiecīgos izstrādājumus ir paredzēts laist apgrozībā, un tas tiek darīts, lai nodrošinātu, ka starp tiem patiesi pastāv konkurence.

24 Tiesa ir nospriedusi, ka šīs tiesību normas mērķis, pirmkārt, ir nodrošināt, lai proporcionālā akcīzes nodokļa bāzes noteikšanai tabakas izstrādājumiem, proti, maksimālajai šo izstrādājumu mazumtirdzniecības cenai, visās dalībvalstīs tiktu piemēroti vieni un tie paši noteikumi, un, otrkārt, aizsargāt šo uzņēmēju brīvību, kas tiem ļauj izmantot konkurences priekšrocību, kura radusies ievestas preces ar zemāku pašizmaksu rezultātā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2010. gada 4. marts, Komisija/Francija, C-197/08, EU:C:2010:111, 36. punkts).

25 Turklāt minētā norma ir daļa no mehānisma tabakas aplikšanai ar nodokļiem, kas nozīmē, ka ražotāja vai importētāja noteiktā un valsts iestādes apstiprinātā cena tiek piemērota kā maksimālā cena un tā ir jāņem vērā visos izplatīšanas līmeņos līdz pat pārdošanai patērētājam, lai izvairītos no tā, ka, pārsniedzot noteikto cenu, tiktu apdraudēts nodokļu ieņēmumu veselums (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 4. marts, Komisija/Francija, C-197/08, EU:C:2010:111, 43. punkts).

26 Tādējādi Direktīvas 2011/64 15. panta 1. punkta pirmās daļas mērķis ir nodrošināt, lai to noteikumu piemērošana, kas attiecas uz tabakas izstrādājumiem uzliekamo akcīzes nodokli, nekaitētu konkurencei, kas nozīmē – kā tas izriet no šīs direktīvas preambulas 10. apsvēruma –, ka ir vajadzīga ražotāju vai importētāju brīvi veidotu cenu sistēma attiecībā uz visām tabakas izstrādājumu grupām.

27 Šajā ziņā Tiesa būtībā ir nospriedusi, ka Direktīvas 2011/64 15. panta 1. punkts nav jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kurā attiecībā uz importētu vai šajā valstī ražotu tabakas izstrādājumu pārdošanu patērētājam ir noteikta pārdošanas cena, proti, zīmogmarkā norādītā cena, ar nosacījumu, ka šo cenu ražotājs vai importētājs ir brīvi noteicis (skat. pēc analoģijas spriedumu, 1977. gada 16. novembris, *GB-Inno-BM*, 13/77, EU:C:1977:185, 63. un 64. punkts).

28 Runājot par pamatlietu, tāda tiesību norma kā Veselības aizsardzības likuma 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunkts, kurā atbilstoši iesniedzējtiesas sniegtajai informācijai tostarp ir aizliegts mazumtirgotājiem pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas, protams, rada sekas, ka – ņemot vērā tabakas aplikšanas ar nodokļiem īpatnības – attiecībā uz šiem uzņēmējiem tiek noteikts, ka maksimālā cena šādu izstrādājumu pārdošanai patērētājiem ir uz šīs markas norādītā cena. Tomēr no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka šīs tiesību normas mērķis ir regulēt tās cenas noteikšanu, ko uz minētās markas norāda ražotājs vai importētājs, nedz arī ka šī norma kādā citā veidā attiecas uz akcīzes nodokļa piemērošanu tabakas izstrādājumiem.

29 Līdz ar to šāda valsts tiesību norma nav Direktīvas 2011/64 15. panta 1. punkta tvērumā. Tādējādi tā nav tam pretrunā.

30 Šo interpretāciju neliek apšaubīt *Colruyt* arguments, atbilstoši kuram fakts, ka saskaņā ar 15. panta 1. punktu mazumtirgotājiem netiek atzīta brīvība noteikt tabakas izstrādājumu pārdošanas cenu patērētājiem, ir uzskatāms par Hartas 20. un 21. pantam pretrunā esošu neattaisnotu diskrimināciju starp mazumtirgotājiem, kuri vienlaikus ir arī importētāji, un mazumtirgotājiem, kuri tādi nav. Proti, ar šiem Hartas noteikumiem jebkurā gadījumā nevar tikt paplašināta Direktīvas 2011/64 piemērošanas joma, attiecinot to uz mazumtirgotāju veikto praktizētās minimālās cenas noteikšanu, ko principā neskar akcīzes nodokļa piemērošana tabakas izstrādājumiem.

31 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2011/64 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas, ciktāl ražotājs vai importētājs šo cenu ir brīvi noteicis.

Par otro jautājumu

32 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas.

33 LESD 34. pantā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi starp dalībvalstīm, kā arī citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka ikviens dalībvalsts pasākums, kas var tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli radīt šķēršļus tirdzniecībai Savienībā, ir jāuzskata par pasākumu ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību šīs tiesību normas izpratnē (spriedumi, 1974. gada 11. jūlijs, *Dassonville*, 8/74, EU:C:1974:82, 5. punkts, un 2015. gada 23. decembris, *Scotch Whisky Association* u.c., C-333/14, EU:C:2015:845, 31. punkts).

34 Tādējādi, ja valstu tiesību akti nav saskaņoti, preču brīvas aprites šķēršļi, kas rodas, precēm no citām dalībvalstīm, kur tās ir likumīgi ražotas vai tirgotas, piemērojot noteikumus par prasībām, kurām šīm precēm jāatbilst, pat ja šie noteikumi vienādi attiecas uz visām precēm, ir pasākumi ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību (šajā ziņā skat. spriedumu, 1979. gada 20. februāris, *Rewe-Zentral*, saukts par "Cassis de Dijon", 120/78, EU:C:1979:42, 6., 14. un 15. punkts).

35 Turpretī valsts normu, kas ierobežo vai aizliedz konkrētus tirdzniecības nosacījumus, piemērošana precēm no citām dalībvalstīm nav uzskatāma par tādu, kas tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli rada šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm šīs judikatūras izpratnē, ja vien šīs normas attiecas uz visiem iesaistītajiem uzņēmējiem, kuri darbojas valsts teritorijā, un ja tās gan juridiski, gan faktiski vienādi skar valsts preču un citu dalībvalstu izcelsmes preču tirdzniecību. Proti, ja minētie nosacījumi ir izpildīti, šāda tiesiskā regulējuma piemērošana citu dalībvalstu izcelsmes ražojumu, kas atbilst attiecīgo valstu noteiktajām prasībām, tirdzniecībai nav uzskatāma par tādu, kas liedz citu dalībvalstu izcelsmes ražojumiem pieeju tirgum vai traucē šo pieeju vairāk nekā vietējiem ražojumiem (spriedums, 2009. gada 10. februāris, Komisija/Itālija, C-110/05, EU:C:2009:66, 36. punkts).

36 Līdz ar to par pasākumiem ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību LESD 34. panta izpratnē ir uzskatāmi dalībvalsts pasākumi, kuru mērķis ir vai kuru rezultātā rodas nelabvēlīgāka attieksme pret precēm no citām dalībvalstīm, kā arī šā sprieduma 34. punktā minētie pasākumi. Šajā jēdzienā ietilpst arī visi citi pasākumi, kuri rada šķēršļus citu dalībvalstu preču pieejai kādas dalībvalsts tirgum (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 10. februāris, Komisija/Itālija, C-110/05, EU:C:2009:66, 37. punkts).

37 Šajā ziņā, ciktāl tāds valsts tiesiskais regulējums par tabakas izstrādājumu cenām, kāds ir atrodams Veselības aizsardzības likuma 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunktā, neattiecas uz šo izstrādājumu īpašībām, bet gan tikai uz kārtību, kādā tie var tikt pārdoti, šis regulējums ir jāuzskata par tādu, kas attiecas uz tirdzniecības nosacījumiem (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2009. gada 30. aprīlis, *Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft*, C-531/07, EU:C:2009:276, 20. punkts).

38 Runājot par jautājumu, vai šāds regulējums atbilst šā sprieduma 35. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, ir jānorāda, ka, pirmkārt, tāda valsts tiesību norma kā minētais 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunkts, kurā mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir zemāka nekā cena, ko ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas, ir piemērojama visiem attiecīgajiem uzņēmējiem, kuri veic darbību valsts teritorijā.

39 Otrkārt, šī tiesību norma – ciktāl tā neskar importētāju veikto to citu dalībvalstu izcelsmes produktu cenu noteikšanu, kuras ir norādītas uz zīmogmarkas, un ciktāl šie importētāji arī turpmāk var brīvi noteikt šo cenu – nevar liegt citas dalībvalsts izcelsmes tabakas izstrādājumiem pieeju Beļģijas tirgum vai traucēt šo pieeju vairāk nekā vietējiem tabakas izstrādājumiem.

40 Līdz ar to šāds tiesiskais regulējums nav LESD 34. pantā aizliegtais pasākums ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību.

41 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas, ciktāl importētājs šo cenu ir brīvi noteicis.

Par trešo prejudiciālo jautājumu

42 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 101. pants, lasot to kopsakarā ar Hartas 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas.

43 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai arī LESD 101. pants attiecas tikai uz uzņēmumu rīcību un neskar dalībvalstu normatīvos pasākumus vai dalībvalstu tiesisko regulējumu, tomēr šajā pantā, to aplūkojot kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, kurā ir noteikts sadarbības pienākums starp Savienību un dalībvalstīm, ir paredzēts dalībvalstu pienākums neveikt vai atcelt tādus pasākumus, pat ja tiem ir normatīvs vai regulējošs raksturs, kuru rezultātā uzņēmumiem piemērojamie konkurences noteikumi varētu zaudēt savu lietderīgo iedarbību (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *API* u.c., no C-184/13 līdz C-187/13, C-194/13, C-195/13 un C-208/13, EU:C:2014:2147, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 LESD 101. pants, to lasot kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, ir pārkāpts, ja dalībvalsts nosaka pienākumu noslēgt vai atbalsta tādu vienošanos noslēgšanu, kas ir pretrunā LESD 101. pantam, vai ja tā nostiprina šādu vienošanos ietekmi, vai atņem savam tiesiskajam regulējumam likuma spēku, deleģējot privātiem saimnieciskās darbības subjektiem atbildību par tādu lēmumu pieņemšanu, kas ietekmē ekonomiskās intereses (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *API* u.c., no C-184/13 līdz C-187/13, C-194/13, C-195/13 un C-208/13, EU:C:2014:2147, 29. punkts).

45 Savukārt tiesiskais regulējums, kura mērķis nav uzlikt pienākumu noslēgt vienošanās starp piegādātājiem un mazumtirgotājiem vai veikt citu rīcību, kas ir paredzēta LESD 101. panta 1. punktā, bet gan, gluži pretēji, kurā valsts iestādēm ir uzticēta atbildība noteikt pārdošanas cenas patērētājiem, nav pretrunā šai tiesību normai, lasot to kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu (šajā ziņā skat. spriedumu, 1985. gada 29. janvāris, *Cullet et Chambre syndicale des réparateurs automobiles et détaillants de produits pétroliers*, 231/83, EU:C:1985:29, 17. un 18. punkts). Tāpat pienākums noslēgt pret konkurenci vērstas vienošanās netiek uzlikts vai to noslēgšana netiek atbalstīta ar tādu regulējumu, kurā ir noteikts pats par sevi iedarbīgs aizliegums (šajā ziņā skat. spriedumu, 1991. gada 17. novembris, *Ohra Schadeverzekeringen*, C-245/91, EU:C:1993:887, 11. punkts).

46 Kā tas tika konstatēts šā sprieduma 28. punktā, tādas valsts tiesību normas kā Veselības aizsardzības likuma 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunkts sekas ir pārdošanas cenas noteikšana attiecībā uz mazumtirgotājiem, par kuru tie patērētājiem pārdod tabakas izstrādājumus, proti, cenas, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas. Ar šādu tiesisko regulējumu netiek nedz uzlikts pienākums noslēgt vienošanās starp piegādātājiem un mazumtirgotājiem, nedz atbalstīta šādu vienošanos noslēgšana, bet gan tas ir pats par sevi iedarbīgs, ciktāl tā tiešas sekas ir noteikt mazumtirgotāju praktizēto cenu. Turklāt no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka pirms Veselības aizsardzības likuma 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunkta pieņemšanas pastāvēja vienošanās par tālākpārdošanas cenām, kas ir noteiktas tabakas izstrādājumu nozarē.

47 Tāpat minētā 7. panta 2.*bis* punkta 1. apakšpunktā privātiem uzņēmumiem nav uzlikts pienākums noteikt mazumtirgotāju praktizēto cenu vai pieņemt citus lēmumus, kas ietekmē ekonomiskās intereses.

48 Šajos apstākļos tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais nevar atņemt LESD 101. panta 1. punktam lietderīgo iedarbību.

49 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 101. pants, lasot to kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) izdod rīkojumu:

1) **Padomes 2011. gada 21. jūnija Direktīvas 2011/64/ES par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas, ciktāl ražotājs vai importētājs šo cenu ir brīvi noteicis;**

2) **LESD 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas, ciktāl ražotājs vai importētājs šo cenu ir brīvi noteicis;**

3) **LESD 101. pants, lasot to kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru mazumtirgotājiem ir aizliegts pārdot tabakas izstrādājumus par vienības cenu, kas ir mazāka nekā cena, kuru ražotājs vai importētājs ir norādījis uz šiem izstrādājumiem piestiprinātās zīmogmarkas.**

[Paraksts]